A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1217 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2019. július 17.)

a 89/686/EGK tanácsi irányelv támogatása céljából kidolgozott, az egyéni lebegtető eszközökre – mentőmellényekre vonatkozó harmonizált szabványokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

mivel:

(1) A 89/686/EGK tanácsi irányelv [2] 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamoknak vélelmezniük kell, hogy a 8. cikk (2) bekezdésében említett egyéni védőeszközök (PPE) megfelelnek a 3. cikkben felsorolt követelményeknek, amennyiben viselik a CE-jelölést, amelyre vonatkozóan a gyártó kérésre nemcsak a 12. cikkben említett megfelelőségi nyilatkozatot tudja bemutatni, de azt a 9. cikknek megfelelően az értesítésben szereplő szerv által kibocsátott tanúsítványt is, amely igazolja, hogy a PPE megfelel a vonatkozó és a harmonizált szabványokat átültető nemzeti szabványoknak, amelyet a 10. cikk (4) bekezdése a) és b) pontjának első francia bekezdése szerint az EK-típusvizsgálat keretében állapítanak meg.

(2) 2014 szeptemberében Svédország hivatalos kifogást emelt a következő szabványok ellen: az EN ISO 12402-2:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-2:2006 „Egyéni lebegtető eszközök. 2. rész: Mentőmellények, 275-ös teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-2:2006)”, az EN ISO 12402-3:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-3:2006 „Egyéni lebegtető eszközök. 3. rész: Mentőmellények, 150-es teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-3:2006)”, és az EN ISO 12402-4:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-4:2006 „Egyéni lebegtető eszközök. 4. rész: Mentőmellények, 100-as teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-4:2006)”. A kifogás időpontjában a szabványok hivatkozásai az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében közzétett 2014. április 11-i bizottsági közleményben [3] szerepeltek. A szabványokat legutóbb az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében kiadott, 2018. március 27-i bizottsági közleményében [4] tették közzé. E közleménnyel összhangban a szóban forgó harmonizált szabványok megfelelősége továbbra is vélelmezhető, de csak a 89/686/EGK irányelvnek, és csak 2019. április 20-ig. A megfelelőség 89/686/EGK irányelv szerinti vélelme 2019. április 21-ével megszűnik. Továbbá az (EU) 2016/425 európai parlamenti és tanácsi rendelet [5] 47. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok nem akadályozhatják meg a 89/686/EGK irányelv hatálya alá tartozó és annak megfelelő, 2019. április 21. előtt forgalomba hozott termékek forgalmazását.

(3) A hivatalos kifogás alapja az volt, hogy a hivatkozott szabványok a felfújható mentőmellények tekintetében állítólag nem felelnek meg a 89/686/EGK irányelv II. mellékletében meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, különösen a tervezési elvekre – ergonómiára vonatkozó 1.1.1. pontnak, a PPE ártalmatlanságára – a kockázatmentességre és egyéb „vele járó” zavaró tényezőkre vonatkozó 1.2.1. pontnak, valamint a vízbe fulladás megelőzésére (mentőmellények, karszalagok és életmentő egységek) vonatkozó 3.4. pontnak.

---

[1] HL L 316., 2012.11.14., 12. o.
[2] A Tanács 89/686/EGK irányelve (1989. december 21.) az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 399., 1989.12.30., 18. o.).
[3] HL C 110., 2014.4.11., 77. o.
[4] HL C 113., 2018.3.27., 3. o.
[5] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/425 rendelete (2016. március 9.) az egyéni védőeszközökről és a 89/686/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 51. o.).

(4) A Svédország által benyújtott hivatalos kifogás egy olyan munkahelyi balesetre hivatkozik, amikor egy automata felfújó eszközzel ellátott felfújható mentőmellényt viselő munkavállaló hideg vízbe esett, és a mellény nem fújódott fel. A Svéd Munkakörnyezet-felügyelet által végzett vizsgálatok megállapították, hogy a mentőmellény azért nem fújódott fel, mert a gázpatron a test mozgása, a környezeti tényezők és a használat során végzett műveletek következtében meglazult és részben levált. Ha a gázpalack leválik a felfújható mentőmellényről, az többé nem biztonságos és használat közben nem őrzi meg védő jellegét, tehát a termék már nem nyújt védelmet a vízbe fulladás veszélye ellen. Foglalkozásszerű felhasználókat és fogyasztókat ért más baleseteket vagy váratlan eseményeket is jelentettek a Svéd Munkakörnyezet-felügyeleti Hatóságnak, továbbá számos más felfújható mentőmellény esetében is fény derült meglazult vagy levált gázpalackokra. Olyan felfújható mentőmellény-márkákat is találtak, amelyek nem rendelkeznek megtekintő ablakkal, így használat közben semmi sem utal arra, hogy a termék biztonságosan használható-e vagy sem, illetve előfordult, hogy a felfújható mentőmellény rendelkezett ugyan megtekintő ablakkal, de az a mentőmellényen úgy helyezkedett el, hogy használat közben a mellényt viselő személy számára nem volt látható.

(5) Következésképpen Svédország a fent említett harmonizált szabványok hiányosságát állapította meg. A hiányosság abban áll, hogy jelenleg nincs olyan követelmény, amely biztosítaná, hogy a felfújható mentőmellény gázpatronja használat során ne lazuljon meg és ne váljon le a mellényről, megfosztva ezáltal a mellényt védő funkciójától, különösen akkor, ha a mellényt viselő személy a vízbe fulladás veszélyének van kitéve. Ilyen követelmények hiányában nem biztosítható, hogy a felfújható mentőmellény védő funkciója minden észszerű használati körülmény és előrelátható felhasználói viselkedés mellett megmarad, legyen szó akár magánjellegű, akár foglalkozásszerű használatról.

(6) Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) 162. technikai bizottsága (CEN/TC 162) válaszolt a Svédország által emelt hivatalos kifogásra, és kijelentette, hogy az említett baleset nem az érintett harmonizált szabványok hiányosságának tulajdonítható. Értékelésük szerint a gázpalack leválása a felfújható mentőmellény hibás tervezésére vezethető vissza, amelyet a termék forgalomba hozatala előtt nem észleltek. Ha megfelelő kockázatértékelést végeztek volna a felhasználóknak szóló képzéssel és karbantartási útmutatással, a mentőmellényt más, jobb minőségű felfújó eszközzel látták volna el a balesetek megelőzése érdekében.

(7) Svédország válaszolt a CEN/TC 162 által nyújtott tájékoztatásra, és azt állította, hogy a problémát nem a felfújható mentőmellény hibás kialakítása okozta, mivel azt az említett harmonizált szabványok vonatkozó rendelkezései szerint tervezték. Megerősítette, hogy a probléma abból fakad, hogy ezek a szabványok nem tartalmaznak a gázpalack rögzítésére vonatkozó konkrét követelményeket annak megakadályozására, hogy az a használat során leváljon vagy meglazuljon, aminek következtében a felfújható mentőmellény nem tudott védelmet nyújtani a vízbe fulladás ellen.

(8) A Bizottság megvizsgálta az EN ISO 12402-2:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-2:2006, az EN ISO 12402-3:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-3:2006, valamint az EN ISO 12402-4:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-4:2006 szabványok rendelkezéseit, és megállapította, hogy e harmonizált szabványok azon rendelkezései, amelyek a 89/686/EGK irányelv II. mellékletében meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, különösen a tervezési elvekre – ergonómiára vonatkozó 1.1.1. pontnak, a PPE ártalmatlanságára – a kockázatmentességre és egyéb „vele járó” zavaró tényezőkre vonatkozó 1.2.1. pontnak, valamint a vízbe fulladás megelőzésére (mentőmellények, karszalagok és életmentő egységek) vonatkozó 3.4. pontnak való megfelelésre terjednek ki, nem kezelik megfelelően a kapcsolódó kockázatokat, felfújható mentőmellények esetében különösen a fulladás kockázatát. A vonatkozó harmonizált szabványok valójában nem tartalmaznak konkrét követelményeket annak biztosítására, hogy a felfújó eszköz minden észszerű használati körülmény és előrelátható felhasználói viselkedés mellett megfelelően működjön, és megfelelő védelmet biztosítson a vízbe fulladás veszélye ellen. Következésképpen megállapítást nyert, hogy az említett szabványok szerint tervezett és gyártott termékek továbbra is okoznak – foglalkozásszerű felhasználókat és fogyasztókat egyaránt érintő – baleseteket.

(9) Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy a vonatkozó harmonizált szabványok egyéb rendelkezései – amelyeket a hivatalos kifogás nem érint – továbbra is érvényesek a 89/686/EGK irányelv e rendelkezésekben érintett alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek való megfelelés vélelmezésére.

(10) A fenti megfontolásokat figyelembe véve az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében kiadott 2018. március 27-i bizottsági közleményben közzétett, az EN ISO 12402-2:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-2:2006, EN ISO 12402-3:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-3:2006, valamint EN ISO 12402-4:2006/A1:2010 által módosított EN ISO 12402-4:2006 szabványokra való hivatkozásokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* korlátozással kell fenntartani. A korlátozásnak ki kell zárnia a fenti szabványok azon rendelkezéseit, amelyek a 89/686/EGK irányelv II. mellékletének a tervezési elvekre – ergonómiára vonatkozó 1.1.1. pontjában, a PPE ártalmatlanságára – a kockázatmentességre és egyéb „vele járó” zavaró tényezőkre vonatkozó 1.2.1. pontjában, valamint a vízbe fulladás megelőzésére (mentőmellények, karszalagok és életmentő egységek) vonatkozó 3.4. pontjában meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményekre vonatkoznak.

(11) A korlátozás mielőbbi alkalmazásának biztosítása érdekében ennek a határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján hatályba kell lépnie.

(12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az 1025/2012/EU rendelet 22. cikke alapján létrehozott, szabványokkal foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 89/686/EGK irányelv támogatása céljából kidolgozott, e határozat mellékletében felsorolt és az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében kiadott 2018. március 27-i bizottsági közleményben közzétett, az egyéni lebegtető eszközökre – mentőmellényekre vonatkozó harmonizált szabványok hivatkozásai korlátozással maradnak érvényben az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 17-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A harmonizált szabványok korlátozással fenntartott hivatkozásainak listája az *Európai Unió Hivatalos Lapjában.*

Szám	A szabvány hivatkozása
1.	EN ISO 12402-4:2006 Egyéni lebegtető eszközök. 2. rész: Mentőmellények, 275-ös teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-2:2006) EN ISO 12402-2:2006/A1:2010
2.	EN ISO 12402-3:2006 Egyéni lebegtető eszközök. 3. rész: Mentőmellények, 150-es teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-3:2006) EN ISO 12402-3:2006/A1:2010
3.	EN ISO 12402-4:2006 Egyéni lebegtető eszközök. 4. rész: Mentőmellények, 100-as teljesítményszint. Biztonsági követelmények (ISO 12402-4:2006) EN ISO 12402-4:2006/A1:2010

Megjegyzés: A táblázatban felsorolt harmonizált szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a következő korlátozással kell fenntartani:

a) az egyes szabványok 5.6.1.1., 5.6.1.2. és 5.6.1.4. pontjának alkalmazása alapján nem vélelmezhető a 89/686/EGK irányelv II. mellékletének 1.1.1. pontjában meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek való megfelelés;

b) az egyes szabványok 5.3.2., 5.3.3., 5.6.1.3., 5.6.1.6. és 5.6.1.7. pontjának alkalmazása alapján nem vélelmezhető a 89/686/EGK irányelv II. mellékletének 1.2.1. pontjában meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek való megfelelés;

c) az egyes szabványok 5.2., 5.3.1., 5.3.3., 5.3.4. és 5.6.2.5. pontjának alkalmazása alapján nem vélelmezhető a 89/686/EGK irányelv II. mellékletének 3.4. pontjában meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek való megfelelés.